

ΗΤΕΡΟΠΙΣΤΗ

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΛΑΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΩΣ

Στη μνήμη του Ηλία Πετρόπουλου

Θεατρική Πλοκή – Σκηνοθεσία: Στέβη Λύτρα

Λίγα λόγια για την Παράσταση και τον Συγγραφέα

Το έργο είναι βασισμένο στα βιογραφικά στοιχεία του Ηλία Πετρόπουλου. Δημιουργήθηκε για να μνημονεύσει την πολύπλευρη, οξυδερκή και ανήσυχη προσωπικότητα ενός από τους ευφυέστερους ερευνητές της καθημερινότητας, που δεν δίστασε να κάνει τις ατυχίες του ευκαιρίες.

Δομημένο σε δύο μέρη, το έργο, ακολουθείται από αλληλουχία 13 σκηνών όπου αποτυπώνονται μερικές από τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής του συγγραφέα.

Χωροχρονολογικά οι σκηνές αυτές καλύπτουν από το 1934 και τη Θεσσαλονίκη μέχρι και το 2003 το θάνατο του στο Παρίσι. Για την πλοκή των διαλόγων χρησιμοποιήθηκαν τόσο στοιχεία από τις εισαγωγές των βιβλίων του όσο άρθρα και κείμενα που έχει γράψει ο ίδιος. Επιπλέον πηγή πληροφοριών αποτέλεσαν άνθρωποι από το οικογενειακό και φιλικό του περιβάλλον όπου βοήθησαν να ενταχθούν στο έργο, άγνωστα στο κοινό στοιχεία της προσωπικότητας του Ηλία. Κατά τη διάρκεια της παράστασης έχουμε την ευκαιρία να κατανοήσουμε τον συγγραφέα πίσω από τα γραπτά του και να τον συναντήσουμε ως καθημερινό άνθρωπο σε όλες τις πτυχές του χαρακτήρα του. Οι περιπέτειες της ζωής του Ηλία Πετρόπουλου τον οδήγησαν να καταφέρει να εκδόσει 88 βιβλία στα οποία κυρίως είμαστε σε θέση να διακρίνουμε τις ευαισθησίες του πάνω σε θέματα που λίγοι συγγραφείς καταπιάνονταν εκείνη την εποχή. Ο Ηλίας με όλο του το συνειδητό σεβασμό απέναντι σε κάθε φιγούρα του υπογείου που συνάντησε κατά την πορεία του, αποτύπωσε την αλήθεια (α-λήθη =δεν ξεχνώ) με όλη τη σοβαρότητα και την ευθύνη απέναντι σε όλους αυτούς τους ανθρώπους.

Ένας άνθρωπος με σκληρό φαίνεστε, δημιουργημένο από την ίδια του τη ζωή που από κάτω όμως έκρυβε ένα βαθιά ευγενή, καλό και λεπτό χαρακτήρα, ελεύθερο και πολέμιο της κοινωνικής και Ακαδημαϊκής υποκρισίας. **Ο Ηλίας Πετρόπουλος είναι ένας από τους συγγραφείς που σήμερα χρωστάμε την ελευθερία του λόγου.**

Για να προσεγγίσουμε το ύφος και την εποχή, η πλοκή των κειμένων βασίστηκε σε χρονοβόρα έρευνα τόσο στα βιβλία και τα κείμενα του όπως προείπαμε, όσο και σε έγγραφα, εφημερίδες, αφιερώματα και άλλα. Καίριας σημασίας κίνηση για την προσέγγιση του ύφους και της εποχής, αποτέλεσε η έρευνα στο προσωπικό αρχείο του Ηλία Πετρόπουλου στη Γεννάδιο σχολή όπου είχαμε την πρόσβαση σε πλούσιο προσωπικό φωτογραφικό υλικό του συγγραφέα αλλά και σε άλλα αρχεία που αφορούσαν τα ρεμπέτικα και τα καλιαρντά. Σκίτσα του αρχείου του συγγραφέα βοήθησαν στο να στηθούν σκηνές όπως αυτή της φυλακής.

Τα πρόσωπα του έργου

Τους κεντρικούς ήρωες της παράστασης τους αποτελεί ο Ηλίας Πετρόπουλος σε δύο ηλικίες. Στο πρώτο μέρος, άγουρος ο πρωταγωνιστής μας σέρνει μαζί του σε ένα ταξίδι από το μακρινό παρελθόν έως το σημείο τομής της ζωής του : την μεγάλη απόφαση για φυγή.

Στο δεύτερο μέρος θα δούμε έναν Ηλία ώριμο που θα μας δώσει να καταλάβουμε τις αιτίες των αποφάσεων του. Κατά τη διαδρομή αυτή θα συναντήσουμε μαζί του αγαπημένα του πρόσωπα όπως φίλους και τη σύντροφό του Μαίρη σε δύο ηλικίες, αλλά και αρκετούς ανθρώπους του υπογείου όπως ρεμπέτες και ομοφυλόφιλους που μιλούν τα καλιαρντά. Δημοσιογράφοι όπως ο John Taylor, δικαστές και ασφαλίτες δεν μπορούν να λείπουν φυσικά από την πολυποίκιλη ζωή του όπως επίσης και ο Νίκος Κοεμτζής που έπειτα από σωρεία παρεξηγήσεων, θα συνάψουν μια χρόνια φιλία.

Παίζουν:

Γιώργος Παπαγεωργίου

Ανδρέας Μανούχος

Νικολέτα Κόκορη

Μαρία Μπακάλη

Κώστας Ταταράκης

Στάθης Παπαδόπουλος

Νικόλαος Στυλιαν. Χανακούλας

Αλεξάνδρα Παγανή

Αποστόλης Λάγιος

Ανδρέας Ασημακόπουλος

Στη φωνή του Δικαστή:

Κυριάκος Σάμιος

Ενδυματολογική επιμέλεια: Κρυσταλλία Λύτρα

Βοηθός Σκηνογράφου / Γραφιστικά: Κατερίνα Ρουχίτσα

Light Designer: Αναλογικός

Στήριξη παράστασης : Κωνσταντίνος Σπηλιώτης

Γλωσσάρι παράστασης (από το λεξικό του Ηλία Πετρόπουλου “Καλιαρντά”)

Γοργοζόλα, γλίτσα, γοργότζα = Βρωμιά

Αβέλω/βουέλω = Θέλω, δίνω, επιθυμώ ρήμα κλειδί στα ντούρα
καλιαρντά

Κάπι = Χέρι

Θεοκάλιαρντο = Ασχημότατο

Ελαμάνω = Έρχομαι

Ζούρλω = Παλαβιάρα

Κουβαριάζομαι = Μπλέκω

Μολότσαρδο = Ταβέρνα => μολ = υγρό + τσαρδί = που πουλάνε
ποτά

Κουλά ντε Παρί = Σκατά των Παρισίων => κουλά = τρίχες, σκατά
μάλλον απ'τον πύργο του Γεντί Κουλέ (παρομοιάζουν με σχήμα
του πύργου)

Καιάδας = Μπουρδέλο

Μπόχικος = Βρώμικος

Μολόγιαλα = Ποτήρια

Νιονιό= Μυαλό

Ζουμοσακούλα = Κουτάλι

Κάολα= Πιπέρι επειδή καίει

Κονσαβά = Τι είπες? Τι έκανε λέει? => από το γαλλικό comment
ca va

Λατσαβέλες = Χαιρετισμός, καλώς όρισες, καλώς τον!

Αποκατέ= Από εκεί, από εδώ => από+κατέ=αυτός /αυτή

Ντεζεράρω = Επιθυμώ ~ desert Αγγλικά

Ψαθομπαμπού = Ψάθα

Καλμαλίνη = Ηρεμία, γαλήνη

Κανουλού = Ομόνοια ~ από τις κάνουλες εκτόξευσης ύδατος που είχε τότε η διαβόητη πλατεία

Παντοφλού = Τσέπη

Ζυγάρω = Ζυγίζω

Ξελογιάρια = Καλοκαίρι

Ξώτσαρδο = Βεράντα

Ορίοντας του Δούτση = Ανατολή του Ηλίου ~ ξημέρωμα ~

Oriente ιταλιστί + Δούτσης = Ήλιος

Μπέρθα = Γενέθλια

Λακριντίζω => Λακριμο = Δάκρυ

Μουτζοπούρη = Μάνα ~ μουτζό + πουρή = αιδοίο + γριά

Σεμελόπουρο = Πατέρας ~ σεμέλια + πουρός = πέος + γέρος

Αριβάρω = Φτάνω

Μπινελίκια = Βρισιές

Κανοντούπ = Κλωτσιές ~ κανιά + ντουπ = πόδια + ο γδούπος από τις κλωτσιές

Νεκρί = Μοβ (το χρώμα του νεκρού)

Χαλάστρα = Ζημιά, απώλεια

Μπόνια = Κόκαλα ~ από το bones αγγλιστί

Νάκα = Αρνητικό μόριο ~ όχι

Ξενοκούτζινος = Ξάδερφος ~ από το ξένος + cousin αγγλιστί + cuccino ιταλιστί

Γλαύκος = Μπάτσος ~ μάλλον από το γαλάζιο χρώμα που είχαν τότε οι στολές

Καλντερίμι της χαράς = Άγρα επιβήτορος ανά τας οδούς, ψωνιστήρι στο δρόμο

Ξινασβέστης = Γιαούρτι

Ξυραφιά = Καρδιακή προσβολή

Πουρκέ ντέ σκεντέ = Γιατί να συμβεί? ~αγνώστου ετύμου
ψευτογαλλικό

Πουροζελές = Γεροτρεμουλιάρης ~από το πουρό+ζελές

Αγλαρόκεντρο = Ταβέρνα που διανυκτερεύει, ξενυχτάδικο ~από το
στερητικό α + γλαρώνω

Βουελω Χαρχάλω = Με έπιασε πείνα

Χάλω = Τρώω~ίσως από το αραβικό χάλ= φαγητό

Ρούνα = Αστυνομικός ~ από τον Ιταλικό λαό Rouna που δεν ήταν
πολύ αγαπητός στην Ιταλία

Κακνά = Αβγά

Κακνή = Κότα

Δικελτά = Τηγανιτά

Αδικοκουτιαστώ = Θα πεθάνω ~ θα μπω άδικα στο κουτί, στο
φέρετρο

Μπερντές = Χρήμα

Νταλκαρέτεκνο = Μόνιμος εραστής

Κάρνα με σωλήνες = Μακαρόνια με κρέας

**«Να κάψεις το κουφάρι μου και να ρίξεις τις στάχτες στον
υπόνομο. Τέτοια είναι η διαθήκη μου»**

Ηλίας Πετρόπουλος

